

Ale slyším vás, děti, jak se ptáte: „Ale co když to jsou zvířátka plyšová?“

„A zapomene je tam nějaká holčička?“

Tak to je pak něco jiného. To se nám z toho možná vyklube...

... nějaké dobrodružství.

Nějaká legrace.

Nebo příběh.

Tak jdeme na to!

Na křesílku se něco rezavého mrská a mele. A už jsou vidět i černé tlapky, zrzavá ouška a kulatá veselá očička. A teď to vyskočilo na stoleček! Ano! Je to naše kamarádka...

Liška Šiška!

Nejdřív si protáhne přední pacičky, potom zadní, zatočí ocáskem pěkně dokola a rozhlédne se kolem sebe. Není ve školce, není u doktora, není ani doma. Tak kde se to tedy ocitla?

Aha, už si vzpomíná. Tady přece mají samé dobroty. Tady mě Adélka krmila tím výborným, sladoučkým jahodovým dortíkem.

„Hm, tak to jsem nevěděla. Teď už si to budu pamatovat,“ zamyšleně mrská ocáskem liška Šiška. Seskočí ze stolku na zem a blíží se k pokladně. Cestou míjí prosklenou vitrínu s dorty.

„Panečku, to je ale dobrůtek,“ zastaví se před vitrínou. Nemůže z ní spustit oči.

„Dáš si něco? Objednej si,“ vybízí lišku panenka Madlenka.

Liška Šiška chvíli přemýšlí. „Měla bych chuť na tu největší kremroli,“ sbíhají se jí sliny v tlamičce.

Madlenka si píše objednávku na papír. Než stačí kremroli nandat na talířek, něco se kolem ní mihne. Je to chlupaté, oranžovo-černé.

frnk frrrrrnk frrrrrrrnk!

Něco tady běhá tak rychle, že to není ani pořádně vidět.

„Copak to je?“ otáčí se za tou tajemnou věcí liška Šiška.

„To je jen náš tygr, on moc rád běhá,“ směje se Madlenka.

„Grrrrr, vrrrrráááááá,“ ozývá se hluboké zavrčení a nahoru na prosklenou vitrínu vyskočí velká chlupatá koule. Jakmile se přestane hýbat, stává se z ní velký tygr se žlutýma očima.

„Já jsem tygr indický a patřím Lucince, grrrrr,“ vrčí, ale vůbec se netváří nepřátelsky. Mrská vesele ocasem a prohlíží si lišku Šišku.

„Nesníš mě?“ ujišťuje se liška.

„Neboj se, lišky nejím. Já si dám radši pomerančový džus a šunkový chlebiček,“ práskne tygr vousy.

„Ano, ano, píšu si, za chvíli to přinesu,“ kýve hlavou panenka Madlenka. Ale ještě nemá objednávky od všech.

Tak koho to tady ještě máme?

Liška Šiška zvedne hlavu a vidí orangutana, který se houpe na lampě. Je veliký, chlupatý a mrštný jako... No jako orangutan.

„Haló, orangutane, máš chuť na něco dobrého ke svačince?“ volá liška.

Jenže orangutan neslyší. Zrovna teď skáče po křesílkách, jako by byl v pralese, a nic ho nezajímá.

Kolem lišky Šišky proběhne hnědý plyšový medvídek. V jedné tlapce drží velký smeták a v druhé nese červený kyblík plný vody.

